

לכן אבקשו מад לא להתייאש לעולם מן התפילה, בפרט כשהיא יוצאת מן הלב מתוק וכות הטבע ונמיות הרוח, כשמבקשין רק זאת, את התפילה עצמה בלי צפות על תוכאותיה, אלא זאת שזכה לבוא לפני המלך בכל עת ובכל שעה שעולה על לב האדם לבקש ולקרוא אל ה', או אז יכול להתנוצץ לו שעת רצון מלא בקשת לבבו ויאמר לצרתו די, וישלח לו מהרה ופואה שלימה מן השמים לבתו הילדה תח' ותבריא לגמרי להיות כבנות גילה הבריאות, Amen כן יהיה רצון.

ברגשי כבוד...

קָלָג
לְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה
בְּמִזְבֵּחַ

לכבוד ידידי היקר ומשפ'...

... אבל ידוע לך בודאי, של היהודי אסור להתיאש בכלל, כי בנימ אנחנו מקום ברוך הוא, ולכן הוא גם מרגיש את יסוריינו ואתנו הוא בצרה וכן הצרה היא רק לשעה, וכן הצרה יעננו להווחה וישועת ה', כהרכ עין אשר תעבור דרך צינור התפילה ובקשה הרחמים, וכשהישועה תבוא נזכה להכير גודל חסדו ונפלאותיו עמו

"הפקו לנו להיות חיים אמיתיים נצחים לעד ולעולם עד, לחסות תחת כנפי השכינה."

ולכן אפשר להיות בשם מה על שבחרות להיות מאנשי המורה הראושונה של מאבקנו בדור הזה כדי להגיע לאחדות השלימות ומונשי דגל האמונה הפושאה, אשר על אף הכאבם אנו חיים וקיימים הרי זה הבחינה מבשרי אהזה אלו-ה. וצריכים מאד להתחזק ולהתגבר לא להיות שבור ורצוץ, כי השבון הזה הוא מתכיסיס היצור המבוקש לחסום בעדנו את הדרך אל הקדושה אל הגאולה, ולכן כל חזק של כל היהודי באשר שם תורם תרומה חשובה מאד למערך הכללי של עם ישראל בדורנו אנו כדי שנזכה להיגאל בקרוב.

כבוד רב...

ובשמה הרי הוא מרגיש את צעד אריכות הגלות של עם ישראל, אשר זה צער השכינה הקדושה ובזה הוא מזכיר את הגאולה שלימה וקידוח הגלויות. והעיקר הגדל והמיוחד, הוא להכיר נכונה תכלית ביאתנו לעולם הזה, כדי שנזכיר את יסוד האנוש שהוא יסוד האפסיות, יסוד העפר והאפר, והקב"ה חפץ תחילת מקרוצי גושי חומר, שנשענד את כל מידותינו וטבענו לעובdotו יתברך שמו, וממידותינו הרעות ניקח לעובוד את ה' לשמש בהם את בוראנו, לומר שיסוד האהבה שלנו - לאחוב את ה', יסוד הפחד - ליראה את ה'. ונתן לנו את התורה להורות לנו דרך המאבק איך להגיע לכך וקדשנו במצוותיו כדי להקל לנו את מלחת הקיום עדי עד נגייע לזכות לראות פניו המליך מלכו של עולם להיטיב עמו שחיים זמינים חולפים

קָלָג

לכבוד ידידי היקר...

בראנו לגולות כבונו יתברך בעולם, והוא בזמנים אלו בדור אחרון, מוטל עליו התכליות האמיתית למצוא אצל המלוכה, ונזכה לכך ע"י עוזם עבדתנו